

[Aase Olesen]

gevel er behov for, ikke at forbedre vurderingsloven, men måske nok så meget vurderingspraksis på en række områder. Her tænker jeg specielt på den måde, man vurderer etageejendomme på. Det kan vi vende tilbage til, og jeg har også forstået på ministeren, at han er parat til i de kommende år at tage vurderingspraksis op til overvejelse.

Det tredje element, dækningsafgiften, hvor man laver et bundfradrag, kan vi gå ind for. Det må først og fremmest gavne de små og mindre firmaer, der for øjeblikket er hårdt trængt.

Mimi Jakobsen (CD):

Det foreliggende forslag indeholder jo, som flere ordførere har været inde på det, lidt for enhver smag, og det er da heller ikke noget under, at hr. Ivar Hansen betragtede det som et kompromisforslag, der var præget af, at der havde været mange kokke om maden. Det kunne jeg med den samme venlighed returnere til hr. Ivar Hansen – hvis han ellers var til stede – og sige, at det undrer mig ikke, at hr. Ivar Hansen genkender et sådant forslag, for han må virkelig have været ude for det før.

Jeg vil naturligvis sige, at centrum-demokraterne støtter forslaget med større eller mindre og svingende begejstring, men vi erkender klart i hvert fald ophavsretten til dækningsafgiften. Vi er blevet bakket op af mange andre, og vi har været meget glade for at få det igennem, ikke mindst, som fru Aase Olesen fremhævede det, af hensyn til de mindre virksomheder.

Spørgsmålet om de fredede bygninger er også vores kop te. Spørgsmålet om grundskatterne for de almenyttige ejendomme skal vi lade være med at kommentere, men i hvert fald er vi overvejende positive over for forslaget og vil gerne støtte det.

Wilhelm (VS):

Vi anser § 1, nr. 2, i dette rodede forslag for det væsentligste, det, der drejer sig om almennyttigt parcel- og rækkehusbyggeri; det går vi ind for.

Så er der det med de fredede ejendomme. Jeg synes, at problemet især er, at man ikke kan føle sig særlig overbevist om, at denne ekstra motivering til at påtage sig en bevaringsdeklaration – det følger jo af, at man

bliver fritaget for beskatning – i virkeligheden er nogen modydelse. Hvad hvis den ejer alligevel ikke er i stand til at bevare? Så er det meget godt, at han har fraskrevet sig adgangen til at kræve statsovertagelse af ejendommen, men hvis man faktisk ønsker den bevaret fra samfundets side, hvis den har kulturel værdi osv., så hænger man jo alligevel på den på en eller anden måde. Jeg synes, det i sin tidsprofil er en dårlig måde at støtte på, at man kunne gøre det mere selektivt, og at man måske, hvis det drejede sig om bevaringen af disse bygninger, alligevel var bedre stillet ved, at det offentlige trådte til, når det ikke længere kunne foregå inden for privat gebet. Nu får man i en periode en økonomisk fordel for den private ejer, og hvis det alligevel ikke er i hans interesse at bevare, så hænger man faktisk på den. Det vil vi godt have lidt nærmere undersøgt.

Det tredje element, med dækningsafgiften, er vi direkte imod. Jeg kunne forstå det og se en vis logik i det, hvis man sagde, at nu er tiden løbet fra 50 pct.s reglen, så nu laver vi et grundbeløb på 50.000 kr., og kun den del af forskelsafgiften, der overstiger dette grundbeløb, skal der svares dækningsafgift af, men at indføre det som en supplerende regel synes jeg er ulogisk.

Nu er enhver fornuftig begrundelse for 50 pct.s reglen bortfaldet. Dækningsafgiften må vel have haft det formål, at de udgifter, kommunen faktisk har haft ved at have en sådan erhvervsjendom, kontorejendom, liggende, hvor brugeren ofte ikke er skattepligtig i den kommune, dog i et vist omfang dækkes ind. Derfor har det sådan set altid været ulogisk at have en 50 pct.s regel. Den kunne måske være administrativt hensigtsmæssig, når man ikke havde andet, for at udelukke de alleraldermindste ismejerier, men når man nu laver en bundgrænse, synes vi, at det havde været oplagt at ophæve den anden regel.

I øvrigt vil disse tab på 12–13 mill. kr., det her drejer sig om, formodentlig være skævfordelt. Det er vel kommuner som Københavns kommune, der kommer til at bære hovedbyrden af det her, og det ved jeg ikke hvordan man har tænkt sig at kompensere. Jeg synes ikke, selv om vi er imod selve det at give tilskuddet på de 12–13 mill. kr., som jo er et rent erhvervstilskud, hvad forligspartierne også indrømmer, at det er nogen god måde at gøre det på. Jeg synes i hvert fald,